

54. Vycházka za historií dnešního hotelu Štekl,

bývalého sídla schwarzenberských úředníků Bc. Ivana Troupová

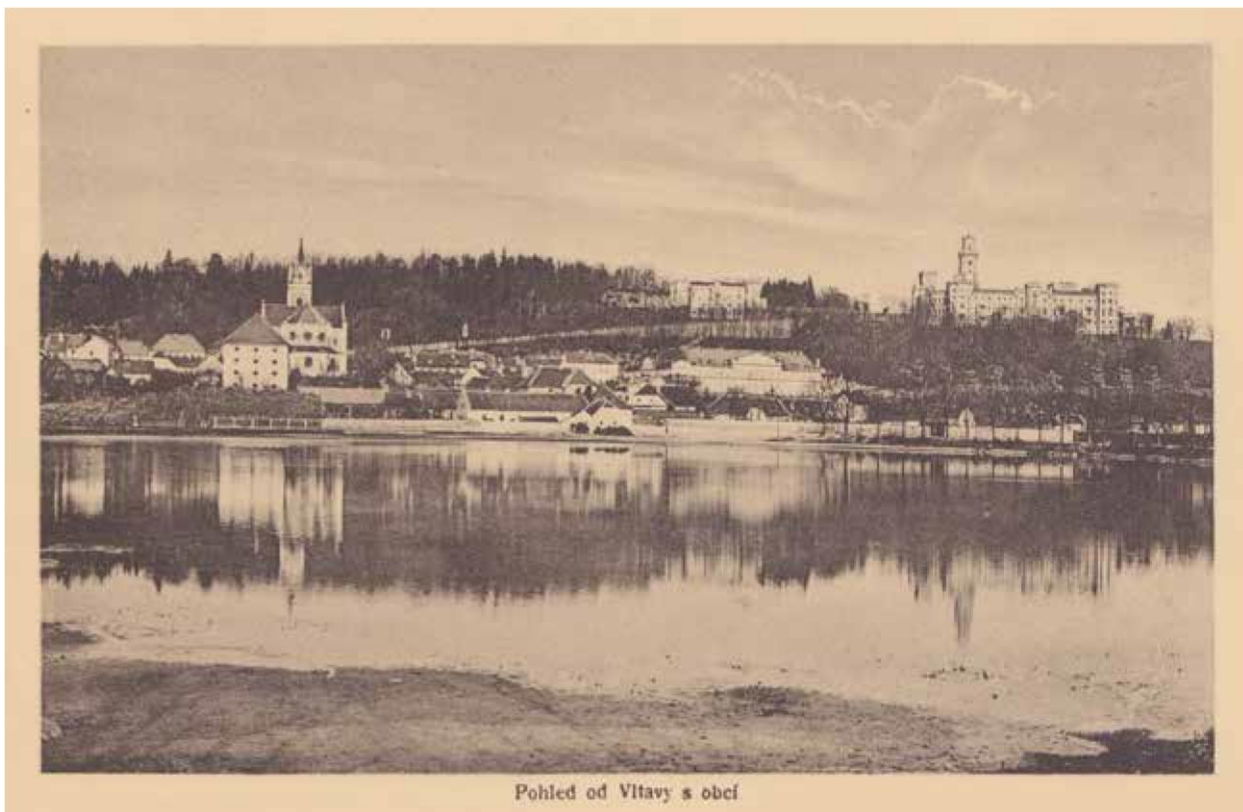
Foto Karta nemporecabor a aut aspicae sam, atur, que officabor aut utati verum quatibus explis veCiandam luptatis rat odicipsantur ad ulparume

Skalní ostroh nad řekou Vltavou zaujme svou polohou v Českobudějovické pánvi. Z hráze Munického rybníka můžeme spatřit historickou budovu hlubockého zámku, spolu s budovou, kde byly byty pro úředníky, tzv. Stöcklem (současný hotel Štekl). Rozprostírají se mezi stromy zámeckého parku, který dotváří pohádkovou iluzi zámecké stavby. Romantická stavba začleněná do jihočeské krajiny vznikla díky knížeti Janu Adolfovi II. ze Schwarzenbergu (1799–1888), který byl nazýván „králem jižních Čech“. Spolu se svou manželkou kněžnou Eleonorou rozenou princeznou z Liechtensteinu (1812–1873) zanechali pro další generace malebný architektonický prvek dominující okolní krajině. Předchůdcem dnešního zámku byl středověký hrad z poloviny 13. století, který byl v majetku českých králů. Královský majetek byl dáván často do zástavy, a proto se v jeho držení vystřídalo několik šlechtických rodů. V roce 1562 jej získává dědičně rod pánů z Jindřichova Hradce, kteří jej nechávají upravit na renesanční sídlo. Další stavební úpravy následovaly až počátkem 18. století v barokním stylu, kdy od roku 1661 měli hlubocké panství v držení Schwarzenbergové. Hrabě Jan Adolf I. ze Schwarzenbergu získal český inkolát v roce 1658, byl zařazen mezi zemskou šlechtu, a mohl tak nabývat na území Českého království pozemkový majetek. Když v roce 1833, po smrti svého otce knížete Josefa Jana, převzal správu rodového majetku, patřil Jan Adolf II. mezi nejvýznamnější aristokraty své doby. Na jeho rozhodování záležel osud 230 000 poddaných nejen v Čechách, ale i v Rakousku a Bavorsku. Dobový popis francouzského maršála Marmonta Augusta, vévody z Ragusy, který v roce 1837 navštívil korunní země, hovoří o velikosti schwarzenberského majetku slovy „*gigantesques, grandes*“ (obrovský, veliký). Ještě jako korunní princ (Erbprinz) získal pečlivé a všestranné vzdělání, které kromě logiky, psychologie, matematické nauky, historie, práva, účetnictví, obchodního stylu, lesnictví a občanské nauky, obsahovalo i studium estetiky a „*Baukunst*“ (stavební umění). Umělecky zaměřené předměty malého

Mecenášem vycházky je **hotel Štekl**

Romantika v zámeckém prostředí, www.hotelstekl.cz

Foto Karta *nemporecabor a aut aspicae sam, atur, que officabor aut utati verum quatibus explis veCiandam luptatis rat odicipsantur ad ulparume*

prince spolu s jeho sourozenci vyučoval malíř Ferdinand Runk. Mezi další znalosti patřilo studium jazyků francouzštiny, angličtiny, italštiny a češtiny. Na další vývoj mladého prince Jana Adolfa II. měly vliv studijní cesty. Kavalírské cesty podnikl v letech 1819 do Francie, Itálie v letech 1822 a 1825. Největší vliv na něj měla cesta v roce 1825 do Velké Británie, v tehdejší době nejrozvinutější země Evropy. V roce 1830 se oženil s půvabnou kněžnou Eleonorou, se kterou se vypravil na další cestu do Velké Británie v roce 1838 jako tajný rada rakouského císaře s čestným diplomatickým posláním u příležitosti korunovace královny Viktorie. Vyvrcholením byla slavnost v Carlton House v Richmondu, uspořádaná knížetem 24. července pro 700 osob. Již během první cesty, kromě způsobů hospodaření nebo návštěvy British Musea, zaujala knížete panská sídla. V objevování krás britské architektury pokračoval i při své druhé cestě s manželkou Eleonorou. Během své druhé cesty měl ve svém doprovodu stavebního ředitele Wilhema Neverhorsta. Rozhodnutí o přenesení „*kousku Anglie*“ do jižních Čech, konkrétně na Hlubokou, padlo na podzim roku 1839. Došlo k radikální přestavbě původního barokního zámku. Okolní budovy tehdejšího barokního zámku byly postupně zbořeny. Přáním knížete Jana Adolfa II. bylo vytvořit harmonický celek včetně nově postavených budov v podhradí.

Foto M. Binder *nemporecabor a aut aspicae sam, atur, que officabor aut utati verum quatibus explis*

Foto M. Binder *nemporecabor a aut aspicae sam, atur, que officabor aut utati verum quatibus explis*

Hlavním stavitelem a architektem byl Franz Beer, který navrhl novou budovu pro přestěhované úřady, budovu kostela a vedle zámku budovu jízdárny. Postupně byla v podhradí uvedena do provozu budova úředního domu v roce 1846, v roce 1847 byl slavnostně vysvěcen hlubocký kostel bratrem panujících knížetem kardinálem Bedřichem ze Schwarzenbergu. Budova jízdárny již mohla být v roce 1848 propojena s vlastní budovou zámku. Práce v zámku pokračovaly ještě koncem padesátých let. Vlastní stavba byla ukončena vložím závěrečného kamene do tzv. Rudolfovy chodby na 2. nádvoří zámku. Jméno stavitele současného hotelu Šteklu, praktikanta Damasia Deworezkého, se objevuje v nařízení knížete ze dne 18. října 1842. V té době také ze zdravotních důvodů končí činnost stavebního ředitele Newerhorsta a stavbu zámku plně přebírá Franz Beer. Praktikant Deworezky je definitivně přidělen ke stavebnímu úřadu s dietami 2 zlatých vídeňské měny denně a 6 sáhů měkkého dvouapůlstopého palivového dříví. V listopadu 1858 pověřuje kníže Damasia Deworezkého vedením prací na Hluboké jako vrchního stavebního koncipienta. Byl hlavním pomocníkem kněžny Eleonory při závěrečné realizaci podoby zámeckých interiérů. V říjnu 1861 vydává kníže příkaz k demolici starého Šteklu a vystavění nové budovy pro byty úředníků. Damasius Deworezky předložil knížeti dvě projektové varianty. Podle vybraného projektu proběhla stavba nové budovy Šteklu v letech 1862–1863, další budovy patřící ke Šteklu včetně nových stájí byly postaveny do roku 1865. V plánech je uváděn také psinec. Během 2. světové války byla na schwarzenberský majetek uvalena tzv. nucená nacistická správa, poslední majitel kníže Dr. Adolf (1890–1950) emigroval koncem roku 1939 před nacisty do zámoří. V zámecké knize hostů ze dne 27. října 1940 je záznam, že jeho bratranec princ Josef Schwarzenberg přespal v pokoji ve Štöcklu. V roce 1947 vlivem tehdejších politických událostí přechází veškerý majetek hlubocko-krumlovské primogenitury zvláštním zákonem Lex Schwarzenberg do majetku československého státu. Budova Štöcklu byla předána Československým státním lesům. V roce 1951 byla sepsána inventární kniha, kde jsou uváděny předměty ze skladu prádla a prádelny. Dobové klišé

označuje bývalé schwarzenberské zaměstnance jako soudruž-

Foto M. Binder nemporecabor a aut aspicae sam, atur, que officabor aut utati verum quatibus explis veCiandam

Foto M. Binder nemporecabor a aut aspicae sam, atur, que officabor aut utati verum quatibus explis veCiandam

Foto M. Mareš nemporecabor a aut aspicae sam, atur, que officabor aut utati verum quatibus explis veCiandam

ku Dvorskou a soudruha Kabourka. V současné době budova slouží jako hotel. V hotelu Štekl se natáčel český třináctidílný seriál Hotel Herbich z roku 1999, natočený režisérem Hynkem Bočanem podle scénáře Petra Zikmunda. V březnu roku 2009 byli v současném hotelu Štekl ubytováni někteří účastníci dvoudenní neformální schůzky ministrů zahraničí 27 členských zemí Evropské unie.